

Ad tekstanmærkning nr. 106.

Tekstanmærkningen er videreført uændret fra foregående finansår.

I den retssag, som sagsøgeren har anlagt mod Skatteministeriet og Socialministeriet, er det gjort gældende, at satsreguleringen på skatte- og pensionsområdet er foretaget på et forkert grundlag.

På en række områder, hvor satsreguleringen er relevant for størrelsen af borgernes mellemværender med det offentlige, gælder der klage- eller forældelsesfrister. Der er allerede modtaget et betydeligt antal henvendelser, der har til formål at afbryde disse frister.

Tekstanmærkningen har til formål at spare såvel borgerne om myndighederne for besværet med sådanne klager.

Tekstanmærkningen indebærer, at det ikke vil være nødvendigt at henvende sig til det offentlige (stat, amtskommune, primærkommune m.fl.) inden udløb af den ordinære klagefrist, eller at anlægge retssag for at bevare retten til at gøre indsigelse over for beregningen af satsreguleringsprocenten m.v. under henvisning til den verserende retssag. Fristafbrydelsen sker med virkning fra den 8. december 1999. Er de relevante skridt foretaget inden denne dato, anses klage- og forældelsesfrister afbrudt fra dette tidligere tidspunkt.

Der er alene tale om et praktisk skridt til afbrydelse af forældelses- og klagefrister. Herved fritages borgerne og myndighederne for ulejligheden med at indgive og behandle klager, der på nuværende tidspunkt må antages primært at have til formål at afbryde disse frister. Dette fritager dog ikke myndighederne for at besvare - eventuelt ved et kort standardsvar - klager eller genoptagelsesansmodninger, der er indgivet inden den 8. december 1999, eller som indgives på et senere tidspunkt.

Tekstanmærkningen har ikke betydning for vurderingen af den enkelte sag i øvrigt.

Hvis retssagen - mod forventning - måtte blive tabt af staten, må der til den tid - bl.a. i lyset af dommens præmisser - tages stilling til, hvad der videre skal ske.